

# **ЧУДОМИР ПИЛЕНЦЕ, СИРЕНЦЕ...**

[chitanka.info](http://chitanka.info)

Вечерта имах гости, та си легнах след полунощ. Тъкмо съм заспал, чух, че някой вика отвън. Чука настойчиво и упорито. Станах, отворих и насреща ми един от болничната прислуга.

— Бай Тошко, казва, много спешен случай и доктор Галчев поръча да дойдеш веднага. Една жена я ръгнал вол в слабините, казва, и дорде я докарат от село дотук, изтекла много кръв и трябва веднага да ѝ се прелее от твоята.

Зад прислужника се свил дребен, необръснат селянин с големи уши. Пристъпи той, разхълца се, разплака се и занарежда:

— Ти, кай, баща, бай Тошко, ти майка, моля те спаси ми жената и фамилията. Помогни ми, кай, ела, че умира горката. Аз, казва, няма да забравя добрината ти и ще ти се отплатя, стократно ще ти се отплатя, казва. Пиленце ще ти донеса, сиренце, петмезец имам, картофки и една кола дърва ще ти докарам, само я спаси.

Нали съм кръводарител, облякох се и тръгнахме, а дългоухият подтичва след мене и все нарежда зад гърба ми: пиленце, сиренце, картофки, сухи дъбови дърва имал готови в двора и щом се върнел в село, щял да натовари всичко, ще го докара у дома и т.н.

Жената действително беше много изтощена. Преляха ѝ 300 грама кръв от моята, но се оказа недостатъчно, та взеха още малко и полека-лека се оправи и си отиде по живо, по здраво в село. След това, разбира се, мъжа ѝ с дългите уши не го чух, ни видях повече, нито пиленцето и сиренцето. Мина се година ли, две — не помня, — през есента не можах да си набавя дърва навреме ни от „Топливо“, ни от Горското стопанство. Една сутрин, като отивах на работа, гледам, селянин кара кола с дърва. Взрях се — същият онзи с дългите уши. Спрях се и го запитах:

— Познавал ли ме, байно?

— А че, казва, май че те познах. Нали си ти, дето даде кръв на жената?

— Аз съм, същият. Колко искаш за дървата?

— Ами че, както се продават на пазара — 12 лева на кубик.

— Колко кубика са?

— Точно два и трийсет са.

— Слушай, казвам, ето ти парите, ти знаеш къщата ми, закарай ги, че аз закъснявам за работа, стовари ги в двора под дюлята и си гледай работата. Ясно ли е?

— Ясно, казва, ясно ми е.

Стоварил ги хубавецът, синът ми си дошъл от училище по-рано, подредил ги и като се върнах, рекохме да ги проверим. Мерихме ги веднъж, дважд, три пъти и какво мислиш — вместо два кубика и трийсет сантиметра, излязоха точно един и трийсет. За да изглеждат много, отдолу на колата наручкал едни чепати пъница, дето и с взрив не можеш ги разби, едни криви клонаци — да се пукнеш от яд.

# ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

**МОЯТА БИБЛИОТЕКА**



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.